

ژنوتیپ های ویروس نیوکاسل

ویروس نیوکاسل یک سروتیپ دارد ولی ژنوتیپ های ویروس نیوکاسل ویروس به کلاس ۱ و ۲ تقسیم میگردد. کلاس ۱ شامل ژنوتیپ ۱ و دارای ۳ تحت ژنوتیپ بوده و باعث بیماریزایی خفیف می شوند.

کلاس ۲ شامل ۱۸ ژنوتیپ می شود که اکثرا سویه های بیماریزا بوده یا ولوژنیک ویروس در آن قرار میگردد. تنوع ژنوتیپی احتمالا موجب می شود که با وجود تیترا بالای آنتی بادی در اثر واکسیناسیون در گله ها پوشش ایمنی لازم برای پیشگیری از وقوع بیماری حاصل نگردد.

برخی از این ژنوتیپ ها اهمیت بیماری زایی خاصی ندارند برای مثال ژنوتیپ II فاقد حدت بوده و برخی سویه ها آن مدت ها است به عنوان سویه ها واکسینال B1 و Lasota استفاده می شوند. اما در این میان برخی از سویه های دیگر دارای حدت فراوانی هستند از میان آن ها ژنوتیپ هفت یا VII با تنوع بالایی که از نظر تحت ژنوتیپی در آن مشخص شده است در خاورمیانه و آسیا سبب بسیاری از بیماری های نیوکاسل است.

زیر ژنوتیپ VII.1.1 ویروس نیوکاسل (NDV) شایع ترین NDV در گردش در ایران است.

علیرغم تکامل تدریجی NDV به ژنوتیپ های جدید تبدیل شده است، بذر واکسن از زمان توسعه اولیه واکسن ND در کشور به روز نشده اند.

در حالی که واکسن های مختلف ND محافظت خوبی در برابر عوارض و مرگ و میر را نشان می دهند، شواهد نشان می دهد که واکسن های منطبق با ویروس در گردش ممکن است نرخ حفاظت بهتری را نشان دهند و ریزش ویروسی کمتری در مقایسه با واکسن های غیر منطبق نیوکاسل در فارم داشته باشند.